

Άρειος Πάγος 196/1973, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 21/73 σελ. 937

Περίληψη: Εργάτης-ατυχήματα. - αποζημίωσις διά μερικήν διαρκή ανικανότητα εξ εργατικού ατυχήματος - νοείται ανικανότης μερική διά πάσαν εργασίαν (διά παν έτερον κοινωνικώς και οικονομικώς ισοδύναμον επάγγελμα) επάγουσα ελάττωσιν συνήθους αντιμισθίας παθόντος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ Λ. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ αρεοπ/της

Δικηγόροι οι κ.κ Χ. Παππάς, Γ. Χοϊδάς, Ι. Βούλτσης

Επειδή το άρθρ. 3 § 2 του ν. 551, ως ετροποποιήθη διά του άρθρ. 1 του ν. 4705/1931 και του άρθρ. μόνου του ν. 5244/1939, ορίζον ότι η κατά το άρθρ. 1 αποζημίωσις συνίσταται εις το εν αυτή ποσόν εάν ο εργάτης λόγω του επελθόντος εκ βιαίου συμβάντος ατυχήματος κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής υπέστη μερικήν διαρκή ανικανότητα αναφέρεται εις την περίπτωσιν της εκ του ατυχήματος μειώσεως της προς εργασίαν ικανότητος και την εκ τούτου αντίστοιχον ελάττωσιν της δι' αυτής συνήθους αντιμισθίας του παθόντος. Εν προκειμένω το εκδόν την προσβαλλομένην απόφασιν δικαστήριον εδέχθη αντιθέτως ότι ο βαθμός της ανικανότητος κρίνεται εν σχέσει προς το όπερ ήσκει ο παθών κατά τον χρόνον του ατυχήματος επάγγελμα και ουχί εν σχέσει προς έτερον και συνεπώς και προς τοιούτον κοινωνικώς και οικονομικώς ισοδύναμον, ακολούθως δε επεδίκασεν αποζημίωσιν δι' επισυμβάν εις τον αναιρεσίβλητον, παρέχοντα εργασίαν ναύτου επί του εν αυτή πλοίου της αναιρεσειούσης, εξ' ου επήλθε διαρκής μερική ανικανότης προς άσκησιν του επαγγέλματός του τούτου, ουχί δε και προς ετέραν απασχόλησιν. Ούτως όμως αποφηνάμενον παρεβίασε την παρατεθείσαν ουσιαστικού δικαίου διάταξιν και κατέστη αναιρετέα συμφώνως προς το άρθρον 559 § 1 ΚΠολΔ (ν.δ. 958/1971) και τον περί τούτου βάσιμον λόγον αναιρέσεως (ερευνάται περαιτέρω η ουσία). - (Αναιρείται η Εφ. Αθ. 1592/1972).